

ОКРЪЖНА ПРОКУРАТУРА – ДОБРИЧ

гр. Добрич - 9300, ул. "Д-р К. Стоилов" № 7,
тел.: 058/605528, факс: 058/600496, e-mail: op_dobrich@prb.bg

Изх. № 233/2017 г.

Дата: 23.03.2017 г.

До
Административен съд
гр. Добрич

ПРОТЕСТ по чл.186, ал.II във вр. с чл.185 от АПК

от

Милена Атанасова Любенова,
прокурор в Окръжна прокуратура гр. Добрич

Уважаеми Административни Съдии,

При проверка по реда на надзора за законност по преписка №233/2017 г. по описа на Окръжна прокуратура гр. Добрич, която е била образувана на 24.02.2017 г. по повод получено в същата прокуратура писмено разпореждане от 17.02.2017 г. от Върховна административна прокуратура по тяхна преписка №397/2017 г. – 02, е било установено, че в **Наредба №11 за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на Крушари**, приета с Решение №1/4 от Протокол №1 от 30.01.2013 г. на **Общински съвет, няколкократно изменяна и допълвана, последно с Решение № 3/31 от протокол №3 от 31.03.2016 г.**, се съдържат разпоредби, които се намират в противоречие със законови разпоредби, представляващи нормативни разрешения от по-висок ранг.

I. На първо място, според **чл.4, ал.I т.4 от Наредбата** размерът на местните такси и цени на услуги се определя при спазване освен на принципите по чл.8, ал.I от Закона за местните данъци и такси, но и за „... 4. ефективно разпределение на общински ресурси чрез определяне на такси и цени на услуги“.

Съгласно чл.8, ал.І от Закона за местните данъци и такси „Общинският съвет определя размера на таксите при спазване на следните принципи: 1. Възстановяване на пълните разходи на общината по предоставяне на услугата; 2. Създаване на условия за разширяване на предлаганите услуги и повишаване на тяхното качество; 3. Постигане на по-голяма справедливост при определяне и заплащане на местните такси.“.

Очевидно е, че е налице противоречие между разпоредбата на чл.4, ал.І т.4 от Наредбата и разпоредбата на чл.8, ал.І от Закона за местните данъци и такси. Разпоредбите на подзаконовия нормативен акт недопустимо разширяват кръга на принципите, които законът определя да бъдат спазени при определяне на размера на местните такси и цени на услуги в общината. Съгласно чл.76, ал.ІІІ от АПК общинските съвети издават нормативни актове, с които уреждат съобразно нормативните актове от по-висока степен обществени отношения с местно значение. Разпоредбата на чл.75, ал.ІІ от АПК предвижда, че нормативните административни актове се издават по прилагане на закон или подзаконов нормативен акт от по-висока степен. С нормите на чл.75, ал.ІІ и чл.76, ал.І и ал.ІІ от АПК и чл.2, чл.3, ал.І, чл.7, ал.ІІ и чл.8 от Закона за нормативните актове е прогласена забраната да се уреждат с наредба обществени отношения, уредени вече с нормативен акт от по-висока степен. Законът е нормативният акт, който урежда първично или въз основа на Конституцията обществени отношения, които се поддават на трайна уредба, според предмета или субектите в един или няколко института на правото или техни подразделения. За уреждане на другите отношения по тази материя законът може да предвиди да се издаде подзаконов акт. Наредбата като нормативен акт се издава за прилагане на отделни разпоредби или подразделения на нормативен акт от по-висока степен.

Следователно, както Закона за местните данъци и такси, така и Закона за нормативните актове и Закона за местното самоуправление и местната администрация, не допускат с подзаконов нормативен акт на общински съвет да се дописват и други принципи, определящи размера на местните такси и цени на услуги, освен изрично посочените в закона. Нормата следва да се прилага само съобразно изричното ѝ съдържание и без да се тълкува разширително и в противоречие с принципа за законност по чл.4 от АПК и принципа на правовата държава – чл.4, ал.І от Конституцията.

Предвид горното и защото от общинския съвет е надхвърлена законовата рамка, т.4 на чл.4, ал.І от местната Наредба е материално незаконосъобразна поради противоречие с норми от по-висок ранг.

И още нещо, стореното допълнително от общинския съвет спокойно може да се подведе към някой от принципите, установени в чл.8, ал.І, т.1, т.2 и т.3 от Закона за местните данъци и такси.

II. На второ място, съобразно чл.29, ал.2 т.6 от Наредбата се освобождават от такса за притежаване на куче собствениците на ловни кучета.

Посочената регламентация съответства на чл.175, ал.II, т.6 от Закона за ветеринарномедицинската дейност в редакцията му преди измененията с ДВ., бр.14/2016 г., в сила от 19.02.2016 г. След законодателната промяна вече не съществува основание за прилагане на тази благоприятна възможност. Законовата норма със сигурност е императивна и подлежи на стриктно тълкуване, тъй като въвежда изключение от правилото, че такса се дължи – виж чл.175, ал.I от Закона за ветеринарномедицинската дейност, респ. чл.29, ал.I от местната наредба. Затова е недопустимо разширяване на приложното ѝ поле, поради което действието на чл.29, ал.2 т.6 от общинската наредба е недопустимо в настоящата ѝ редакция.

III. На трето място, в **чл.35, ал.I от Наредбата** е предвидено, че при неспазване на разпоредбите на наредбата на физическите лица се налага глоба в размер от 20 до 200 лева, а на юридическите лица и еднолични търговци се налага имуществена санкция в размер от 100 лева до 500 лева, а в **ал.III на чл.35** от Наредбата е регламентирано, че при повторно извършване на нарушение по същата на виновните лица се налагат глоби в размер от 150 лева до 500 лева.

Във връзка с горното, следва да бъде посочено, че съобразно **чл.123, ал.III и чл.127 от Закона за местните данъци и такси** се наказва този, който декларира неверни данни или обстоятелства, водещи до намаляване или освобождаване от такса с глоба от 50 до 200 лева, а юридическите лица и едноличните търговци – с имуществена санкция в размер от 100 до 500 лева, и този, който нарушива други разпоредби от закона извън случаите по чл.123 – с глоба в размер от 20 до 200 лева, а на юридическите лица и едноличните търговци – имуществена санкция в размер от 100 до 500 лева.

Съгласно чл.3, ал.I от Закона за нормативните актове законът е нормативен акт, който урежда първично и въз основа на Конституцията обществени отношения, които се поддават на трайна уредба, според предмета или субектите в един или няколко института на правото или техни подразделения.

Посоченото означава, че нормите на Закона за местните данъци и такси регулират съответните обществени отношения винаги по начина, избран от законодателя и това положение трая до последваща промяна или отмяна по волята на Народното събрание, вкл. и в случаите на извършване на административни нарушения.

Следователно, регламентацията на чл.123, ал.III и чл.127 от Закона за местните данъци и такси се прилага такава, каквато е и без изключения в уредените случаи. Същото законово изброяване представлява и рамка, която не може да се напусне от общинския съвет. Разликата в режима, установлен в закона, и в общинската наредба обаче е ясно доповима, предвид въвеждането в последната на наказания при повторност на нарушенията.

Да отмените т.6 от ал.2 на чл.29 от Наредба № 11 за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на Община Крушари, тъй като противоречи на чл.175, ал.II, т.6 от Закона за ветеринарномедицинската дейност, защото в последния не се съдържа основание за освобождаване на собствениците на ловни кучета от заплащането на такса;

Да отмените ал.III на чл.35 от Наредба № 11 за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на Община Крушари, тъй като противоречи на материално правни разпоредби от по-висок ранг - чл.123, ал.III и чл.127 от Закона за местните данъци и такси, защото с няя се въвеждат наказания при повторност на нарушенията, които не съответстват на предвиденото от закона.

Приложение: Препис от протеста за ответната страна – Общински съвет Крушари.

Прокурор:

МЛ
/Милена Любенова/